CHATHAM, ONTARIO, NOVEMBER 15, 1952
4TH YEAR OF PUBLICATION NO. 51

CALVINIST-CONTACT

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

HET GEBEURDE IN ALBERTA

EEN DORP WERD BEDOLVEN ONDER ROTSBLOKKEN

De Schildpadberg viel naar beneden

Het gebeurde bijna 50 jaar geleden in Alberta. Daar lag (en ligt) een stadje Frank genoemd aan de voet van wat de blanken bij hun komst in de Rocky Mountains de Schildpadberg, Turtle Mountain, noemden. De bewoners van Frank waren mijnwerkers, zij dolven steenkool uit het ingewand van de Schildpadberg.

Er hadden al lange tijd allerlei vreemde geruchten de ronde gedaan over de Schildpadberg. De Indianen bekeken de berg met schuwe blikken en vertelden fluisterend verschrikkelijke verhalen over rampen, die de blanken, welke het gewaagd hadden zo dicht aan zijn voet hun huizen te bouwen zeker zouden treffen. Had hier niet eens een ontzettende slachting van Indianen plaats gevonden? Het was een vreemde geschiedenis uit de grijze oudheid, maar ze was omgeven met een dreigend waas van geheimzinnigheid. En dan was er het verhaal dat het berggevaarte eigenlijk een reusachtige schildpad was, die nu en dan tot leven kwam, zijn gruwelijke kop schudde en rotsblokken naar beneden wierp.

De blanken lachten wat om die verschrikkelijke verhalen, ook al moesten zij toegeven, dat het gevaarlijk wonen was bij de berg. Want van tijd tot tijd kraakte en dreunde het in het gebergte en vielen enorme rotsblokken langs de flanken van de stenen schildpad omlaag. Maar van veel betekenis was dat toch ook weer niet. En wie eenmaal een huis gebouwd heeft laat dat niet zo gauw in de steek, ook al kon er wel eens wat gevaar dreigen.

Toen brak die noodlottige dag van 29 April 1903 aan. De nacht was als andere nachten. Diep donkerde de duisternis rond de geheimzinnige Schildpadberg en niets verstoorde de stilte, want iedereen in Frank was in diepe rust. Alleen in de schachten van de berg arbeidden wat mijnwerkers.

Toen schudde de oude schildpad zijn ontzettende kop en binnen de tijd van slechts 100 seconden werd een groot gedeelte van het mijnwerkersdorpje Frank onder een donderende lawine van vallende rotsblokken diep bedolven. Een bergrand van 4000 voet breed en 5000 voet dik brak af en viel van een hoogte van 1300 voet bovenop het slapende dorp, een groot deel ervan bedekkende met zeventig millioen ton rots tot een diepte van gemiddeld 100 voet.

Behalve het dorp werden plm. 3000 acres van de vallei waarin Frank gebouwd was met reusachtige rotsblokken bedekt. Sommige van die rotsblokken waren zo groot als huizen en toen de zon in het Oosten over de horizon kwam hing er een enorme, dichte stofwolk boven Frank.

Er was niet veel te redden. Ongeveer 65 mensen bevonden zich in het bedolven gedeelte van het dorp. Zij moeten in een ogenblik gestorven zijn, nog voor zij ook maar kans hadden uit hun slaap te ontwaken.

Toen de mijnwerkers bij het aanbreken van de dag uit de schacht wilden klimmen vonden zij de openingen bedekt. Gelukkig voor hen was er nog een opening aan de andere zijde van de berg. Maar wat zich voor hun ontstelde blikken opdeed toen zij het bergpad, dat naar hun dorp leidde, hadden afgelegd, was iets ontzettends. De gehele vallei, waarin hun dorp had gelegen was verdwenen. Voor hun ogen strekte zich uit een enorme vlakte versplinterde rotsblokken gehuld in een stofwolk die het ademhalen bijna onmogelijk maakte.

Een farmer, die ongeveer 10 mijl van de plaats des onheils af woonde had niets gehoord van het ontzettend geweld. Maar toen hij 's morgens buiten kwam was het gehele landschap rondom zijn huis, koeien incluis, bedekt met een dikke laag stof.

Vandaag vindt men op dezelfde plaats nog die enorme vlakte van rotsblokken, waaronder bedolven een gedeelte van Frank ligt als een modern Pompei.

De Schildpadberg kan men zien tot op verre afstand; bij helder weer kan men hem in Lethbridge nog zien. En ofschoon een zo groot deel van zijn schild is afgebrokkeld lijkt de berg nog steeds op een levende schildpad.

De overheid laat van tijd tot tijd onderzoekingen instellen naar de mogelijkheid van nieuwe afbrokkelingen. De huid van de Schildpad vertoont diepe scheuren, die van jaar tot jaar wijder en dieper worden.

Niemand is er zeker van of de monsterachtige schildpad nieuwe onheilen zal veroorzaken. En wie zich het minst het hoofd breken over die mogelijkheid dat zijn de bewoners van een half dozijn huizen, die toch weer verrezen zijn aan de voet van de Schildpadberg.

Van tijd tot tijd komen zware rotsblokken donderen naar beneden en er is altijd het gevaar dat een mens of erger, een huis door zo'n gevaarte getroffen wordt. Maar wie eenmaal een huis gebouwd heeft verlaat dat niet zo gauw, ook al dreigt er gevaar . . . . .

Even . . . .

Even naar huis en
Even naar de zaak,
Even een krant en even een vermaak.
Even op reis en even naar de kerk.
Even op bed en even aan 't werk.
En hebt ge er zelf wel even op gelet,
Men doet voor 't eten even een gebed.
Men rept en haast zich voort,
Men kan maar even leven.
't Is in deez' snelle tijd maar alles: even, even,
Doch na dit 'even' volgt 'n eindloze eeuwigheid
Is daarop uwe ziel wel ernstig voorbereid?

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada

Managing Editor: **John Vander Vliet**, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to sent matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta

Business Manager: **John Vellinga**, Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Bussiness Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subsciptions $3.— a year in advance

Printers: **The Mercury Press**, Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

OVERVLOED VAN GRAAN OP DE PRAIRIES

De verwachtingen dat de prairies dit jaar een record graanoogst zouden opleveren zijn bewaarheid; 675 millioen bushels werden binnengehaald en het dorsen is bijna achter de rug.

Bovendien is de oogst van dit jaar van aanmerkelijk betere kwaliteit dan die van de afgelopen jaren, dank zij het feit dat gunstige weersomstandigheden de farmers in staat hebben gesteld hun oogst vroegtijdig binnen te halen. Vorig jaar werden de werkzaamheden onderbroken door vroege sneeuwval en in sommige gevallen werd het graan onder de sneeuw uitgehaald. Begrijpelijk leed de kwaliteit omdat het graan vochtig was. Dit jaar konden de weersomstandigheden bijna ideaal genoemd worden, gedurende het gehele seizoen.

Er is heir en daar bezorgdheid tot uitdrukking gebracht over het feit dat er momenteel zoveel graan is opgeslagen in het Westen. In vele gevallen kon de oost van vorig jaar pas dit voorjaar binnengehaald worden terwijl er onvoldoende transportgelegenheid was om dit graan te verschepen.
oogst van dit jaar nog zoveel graan dat de

De silo's bevatten bij het begin van de nieuwe oogst niet opgeslagen kon worden en onder de blote hemel in hopen gestort werd.

Men vreesde dat zo'n enorme voorraad graan de prijs zou doen dalen, maar een voor Canada gelukkige omstandigheid is dat de oogst in andere graanproducerende landen uitgesproken slecht is geweeest. Op het ogenblik is het zelfs zo, dat de verkoop van graan vanuit Canada beperkt wordt alleen door de omstandigheid dat spoorwegen en schepen geen kans zien om het graan snel genoeg te vervoeren, zo groot is de vraag naar Canadees graan.

Niettemin verwacht men niet dat de gehele oogst verkocht zal zijn tegen het volgend voorjaar.

De farmer en zakenman maken zich daarover echter geen zorgen, omdat het overschot geen gevolg is van geringe vraag maar van een overvloedige oogst. Hetzelfde verschijnsel heeft zich eerder voorgedaan en steeds kon zulk een overschot nog gemakkelijk aan de man gebracht worden.

LAGERE VLEESPRIJZEN VERWACHT

Canadese huisvrouwen zullen aanstaande winter waarschijnlijk minder voor runden varkensvlees betalen. Ottawa deelde onlangs mede, dat de regering de toeslag op de runder- en varkensprijzen aan het verminderen was. Vleesverpakkers en kopers beschouwden een onmiddellijke daling van 10 cent van de rundvlees prijs, die de grote zaken direct na de mededeling invoerden, „slechts als het begin". Volgens hen zouden de prijzen aanzienlijk zakken.

HET WERELDGEBEUREN

Generaal Eisenhower president van de V.S.

Generaal Eisenhower, candidaat voor het presidentschap van Amerika voor de Republikeinse partij heeft in de op 4 November j.l. gehouden verkiezingen een overtuigende overwinning behaald op zijn tegenstander Mr. Adlai Stevenson, die candidaat gesteld was door de Democratische partij.

Achteraf het verloop der gebeurtenissen beschouwende, zijn de Amerikaanse politici het er over eens dat dit eigenlijk geen verrassing is. Maar achteraf kan men alles overzien: het feit dat de democratische partij, die 20 jaar lang aan de touwtjes getrokken had, nu uit Washington verdwijnt blijft een verrassing. Voor de een een pijnlijke verrassing, voor de ander een prettige verrassing.

De democraten voelden zich vrij zeker van de overwinning. Immers zij waren al zo lang regeringspartij geweest en onder hun bewind waren zoveel belangrijke sociale hervormingen tot stand gekomen. Het volk, zo dachten zij, zou deze weldaden van de democraten zeker niet gedachteloos laten varen. Bovendien hadden de democraten een propaganda-apparaat dat veel moderner en effectiever is en werkt dan dat van de Republikeinen.

De democraten richten zich in hun propaganda op hele volksgroepen, als de arbeidersorganisaties, zakenmensen enz., terwijl de Republikeinen hun propaganda richten op man voor man en in dit opzicht dus eigenlijk democratischer zijn dan de democraten.

Wat aanvankelijk als een ernstige bedreiging voor Eisenhower's kansen beschouwd werd, president Truman's deelname aan de propagandastrijd, blijkt achteraf een voordeel geweest te zijn. President Truman legde allerlei verklaringen af ten nadeel van Eisenhower. Maar het schijn, dat het vok, dat de populaire overwinnaar van Wereldoorlog II een warm hart toedraagt juist door deze verklaringen bewogen is hun stem aan de generaal te geven. In elk geval heeft er een enorme verschuiving plaats gevonden van de democraten naar de Republikeinen. Zelfs staten die altijd overwegend democratisch waren hebben zich nu in meerderheid achter Eisenhower gesteld.

Overigens is men het er wel over eens, op enkele uitzonderingen na, dat de Republikeinse partij deze overwinning uitsluitend te danken heeft aan de figuur van generaal Eisenhower. De generaal heeft, kort voor de verkiezingen, in Detroit verklaard, dat hij als hij president werd, persoonlijk naar Korea zou gaan om te trachten op kortst mogelijke termijn tot een eervolle wapenstilstand te komen. Velen beweren, dat Eisenhower met deze belofte feitelijk de verkiezing al gewonnen had. Het Amerikaanse volk wordt moe van de uitzichtloze strjd en de schijnbare nutteloze offers aan mensenlevens daaraan verbonden, in Korea.

Generaal Eisenhower, die het presidentschap op 21 Januari a.s. zal aanvaarden, is van plan zeer binnenkort naar Korea te gaan teneinde zijn belofte in te lossen.

Ongetwijfeld wordt deze daad van de nieuwe president over heel de wereld met instemming en voldoening begroet. Maar voor het overige is de wereld niet zo bijster ingenomen met de nieuwe Amerikaanse president. De Europese landen, die zozeer van Amerika afhangen in economisch en militair opzicht, hebben geen blijdschap getoond bij het vernemen van het nieuws. In de eerste plaats al niet omdat al die landen in meer of minder sterke mate democratisch in de Amerikaanse zin van het woord, of, wil men, socialistisch geregeerd worden. Men had in Truman een gelijkdenkende president, maar men vreest in Eisenhower, of liever in zijn Republikeinse adviseurs (want Eisenhower is en blijft een soldaat en geen politicus), een minder toeschietelijke helper uit de nood te krijgen terwijl men bovendien ook Eisenhowers verklaring, dat de onderdrukte volken achter het ijzeren gordijn alleen met geweld bevrijd kunnen worden, nog niet is vergeten, ook al is Eisenhower later op deze woorden teruggekomen door te zeggen dat hij in genen dele op een oorlog met Rusland aanstuurde, maar dat hij veeleer had gezinspeeld op een her-ontwakening van de nationale gevoelens van die volken.

De enige Europese staatsman, die ingenomen schijnt te zijn met Eisenhowers overwinning is de Engelse minister president Winston Churchill. Churchill heeft verklaard dat zijn regering alleen een eervolle wapenstilstand in Korea zou accepteren. Het is bekend, dat Churchill geen socialist is en dat hij heel anders denkt over de politiek voor het Verre Oosten dan de vroegere Engelse regering wier zienswijze nogal eens moeilijkheden tussen Amerika en Engeland veroorzaakte.

TRYGVE LIE BEDANKTE

Trygve Lie, de bekende Noorse president van de Verenigde Naties heeft in de afgelopen week voor een andere verrassing gezorgd met zijn onvoorzien neerleggen van zijn functie.

Trygve Lie, die voorzitter van de UNO is geweest vanaf het begin van de Organisatie der Verenigde Naties, motiveerde zijn actie met de hoop dat zijn terugtreden de vrede in Korea zal bespoedigen.

Het schijnt dat Lie er genoeg van heeft om nog langer verwijten van weerszijden aan te horen. De Russen achten zijn persoon onaanvaardbaar omdat hij „uitgesproken imperialistisch" is en de Amerikanen verwijten hem dat hij te „communistisch gezind" is.

Als een van de mogelijke opvolgers van Lie wordt veel aandacht gewijd aan Mr. Pearson, Canada's minister van buitenlandse zaken.

NOG GEEN WAPENSTILSTAND IN KOREA

Bijna anderhalf jaar lang zijn in Korea nu al onderhandelingen gaande over het sluiten van een wapenstilstand. Men kan het niet eens worden over de kwestie van het uitwisselen van krijgsgevangenen.

Onder de Chinese krijgsgevangenen bevinden zich tallozen die te kennen hebben gegeven niet weer naar hun communistisch geregeerd land terug te willen keren, maar de Chinese onderhandelaars staan erop dat alle krijgsgevangenen teruggezonden zullen worden, waartoe het opperbevel van de strijdkrachten der Verenigde Naties niet bereid is. De Engelse minister-president Winston Churchill zinspeelde op deze kwestie toen hij zeide alleen maar genoegen te kunnen nemen met een eervolle wapenstilstand.

De kwestie heeft vorige week scherpere vormen aangenomen met een bedreiging van de Chinese communisten, dat als het Westen op zijn standpunt blijft staan, wel eens geen van de Westerse krijgsgevangenen uit China zou kunnen terugkeren.

VOOR DE VROUWEN

door Mrs. C. Witt

IN TWEE-EN GESCHEURD

Het gebeurde jaren geleden. Een colporteur klopte aan de deur van een schamele woning in de bossen van Frankrijk en bood de vrouw die de deur opende, een Nieuw Testament te koop.

De vrouw aarzelde eventjes. Zou de priester het goedkeuren? Dat was de vraag. Maar ze keek verlangend naar het nette, kleine boekje, en tenslotte haalde ze het geld, nam het bijbeltje en zeide: „Ik kan het niet weerstaan mijnheer, en ik hoop dat, als ik er zonde mee doe, het mij vergeven mag worden".

De colporteur ging heen en kort daarna kwam haar man thuis. Hij was een ruwe boswerker en Jeanne durfde het boekje niet aan hem laten zien, maar durfde het ook niet voor hem te verbergen. Zoals zij gevreesd had, was hij moe en knorrig en was er niet mee ingenomen dat zij zijn geld zo verkwistte.

„Maar het geld is niet alleen van jou, Jacques. Ik heb ook iets meegebracht toen wij trouwden. Jij zegt altijd dat de helft van mij is".

„Geef mij het boek", schreeuwde Jacques, nu erg boos wordende. Hij scheurde het uit haar handen.

„Het geld is half van jou en half van mij, zeg je? Goed - het boek ook". Hij opende het boek, scheurde het in twee stukken, hield een helft en gooide Jeanne de andere helft toe.

Een paar dagen daarna zat Jaques in het bos te rusten en dacht plotseling aan het gescheurde boek. Hij wilde eens weten wat er in stond.

Het was het laatste stuk van het Nieuwe Testament. Zijn ruwe vingers hadden het bij het Evangelie van Lukas doorgescheurd. Hij begon te lezen aan het begin van zijn stuk.

„En ik zal tot hem zeggen, Vader, ik heb tegen U en de hemel gezondigd, en ben niet meer waardig Uw Zoon genaamd te worden".

Hij las door, geheel geboeid, tot hij het gehele verhaal had doorgelezen. Maar vele vragen presenteerden zich. Wat had hij gedaan - die arme verloren zoon? Waarom was hij verdwaald? Waar was hij geweest? Wat bracht hem er toe terug te keren? Deze vragen kwamen dag en nacht bij hem op en gaven hem geen rust. Eerst hield de hoogmoed hem terug zijn vrouw naar het andere stuk van het boek te vragen.

Intussen bracht Jeanne hare dagen in eentonigheid door, bij tijden het boek stamelend lezend - totdat ze er door geboeid werd. Maar bij het eind werd ze teleurgesteld. Het verhaal was niet voltooid. De jongste zoon - zijn wispelturigheid, zijn reis, zijn zonde, zijn ellende, het wondere van zijn besluit om naar zijn vader te gaan. „Ik verga van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan . . . ." Er was niet meer.

Maar wat is er verder gebeurd? Heeft de Vader hem terug genomen? Haar hart verlangde naar een voldoend antwoord. Zij schreide tranen over het verhaal, maar durfde Jacques niet vragen om zijn stuk van het boek.

Op een regenachtige dag kwam Jacques buitengewoon vroeg thuis, erg vermoeid. Hij at zijn soep en brood naar gewoonte en toen vielen hem de woorden over de lippen. „Jeanne - dat boek - je weet wel, dat ik verscheurd heb! Mijn stuk had zo'n prachtig verhaal - maar alleen het slot. Ik heb geen rust totdat ik het begin weet. Geef mij het andere stuk eens."

„O Jacques! Hetzelfde verhaal zit mij altijd in de gedachten, maar ik weet niet wat er verder is gebeurd. Heeft de vader zijn zondige zoon weer aangenomen?"

„O ja. Maar welke zonde scheidde hen?"

Zij haalde haar stuk en knielde neer bij zijn stoel. Samen lazen zij het gehele wondere verhaal, en de Geest Gods, die in beider harten werkende was geweest, opende die nu zodat zij de verborgenheden er van verstonden.

Dat was de eerste maar niet de laatste keer dat Jacques en Jeanne bij het licht van het vuur, nadat ze hun soep en brood hadden genoten, de Bijbel ook samen lazen. Beiden hebben hun hart en leven geheel aan hun Heer en Heiland Jezus Christus gegeven voor tijd en eeuwigheid.

(Vertaald)

Beste Ladies,

Deze keer moet vader eens aan de beurt en we geven een beschrijving van een heerlijk warm vest met mouwen en een sjaal kraag. Het sluit met knopen en is gebreid van Scotch fingering, in Holland zouden we zeggen 4-draadse sajet. Zo, als u het materiaal in aanmerking neemt, dan begrijpt u dat dit een vest is speciaal voor een gebruik van elke dag. We gebruiken 6 knotten en vragen naalden no. 10, dat is Inoc no. 3. Dit is maat 40 dus een flinke maat.

We zetten voor de rug 97 steken op en breien 12 naalden rechts. Dan van elke 9e steek 2 steken maken zodat we dus 108 steken krijgen en breien een patroontje als volgt:
1e naald: 2r*, 1av 1r* eindigen met 1r.
2e naald: averecht.
We herhalen deze naalden tot we 14 inch 35 cm hebben en gaan dan afhechten voor het armsgat, 2 naalden beginnen met 7 steken afhechten. Dan aan het begin van de naald 2 steken tesamen tot er 79 steken over zijn en breien in patroon verder tot het armsgat 21 cm lang is en schuinen de schouder af als volgt: 9 steken afhechten aan het begin van de volgende 6 naalden.
Dan beginnen we het linker voorpand.

Opzetten 51 steken en breien 5 naalden 6e naald beginnen met het maken van de knoopsgaten. We breien tot de laatste 6 steken. 3 afhechten en brei drie. De 6 steken van de overslag worden steeds recht gebreid. De 7e naald 3 recht en 3 steken opzetten, naald uitbreien. Dus nog 5 naalden recht.

In de volgende naald meerderen we weer tot er 57 steken komen en beginnen met het patroon. Als we 8 cm gebreid hebben maken we het 2e knoopsgat, we breien dezelfde lengte tot het armsgat en hechten 7 steken af, breien tot de laatste 8 steken, dan 2 tesamen, 6 recht. Volgende naald 6 recht averecht uitbreien.
3e naald: 2 tesamen, naald in patroon uitbreien tot de laatste 6 steken.
4e naald: 6 recht en averecht uitbreien.
5e naald: 2 tesamen naald in patroon uitbreien tot 8 steken. 2 tesamen breien, 6 recht.

Zo doorgaan met het minderen om de andere naald aan de armsgat zijde en in de

zelfde tijd telkens 1 steek iedere 4e naald aan de halskant tot er 39 steken over zijn.

Dan minderen we nog maar alleen aan de halskant, elke 6e naald tot er 31 steken zijn. Dan recht opbreien tot het armsgat 8½ inch lang is. Dan schuinen we ook de schouder af zoals bij de rug.

Het rechter voorpand breien we in spiegelbeeld natuurlijk zonder knoopsgaten.

De mouwen.

We beginnen aan de kop met 75 steken en breien in patroon met telkens 1 steek meerderen aan het begin van elke naald tot er 85 steken zijn, dan zetten we aan het begin van de 2 eerstvolgende naalden 4 steken op zodat er 93 zijn en breien 15 naalden, dan minderen we aan het begin en eind der naald 1 steek, dit doen we om elke 8 naalden, als we de gewenste mouwlengte hebben ong. 18 inch, dan minderen we in de laatste naald tot er 46 steken over zijn en breien die op fijne naalden 1r 1av voor 3 inch afhechten.

De Sjaalkraag.

We zetten 39 steken op en breien steeds recht voor 64 naalden is 32 ribbels, dan afhechten. Dit afhechtsel is de halskant van de kraag. We breken de wol niet af en als we de laatste steek dus op de naald houden dan maken we van elke ribbel kantsteek 1 steek dat is 33 st. We breien steeds rechts en minderen aan de buitenkant van elke 6e naald 1 steek tot er 30 steken zijn. Dan elke 4e naald tot er 27 steken zijn en om de andere naald tot er 12 steken over zijn, dan minderen we elke naald tot het einde der steken.

Nu pikken we de andere 33 ribbel zij steken op en werken precies eender.

We persen al de stukken breiwerk en naaien het in elkaar.

Wilt u zakken er in hebben dan maakt u 4½ inch boven het beginpunt een steek los, juist in het midden van de zak en raapt aan elke zijde 12 steken op dat is 25 in het geheel. U breit daar een lengte van juist zo diep als u het zakje wenst en hecht af Van de andere 25 steken maakt u het boordje heen en weer rechtbreien voor 7 naalden en afhechten.

Het zakje dichtnaaien en het boordje vasthechten aan de bovenkant.

Veel succes met vader's St. Nicolaas cadeau.

Van Joan

Christian Higher Education Society of Ontario

Voorlopig steun aan Calvin College, een eigen Highschool in het verschiet

Reeds een en ander maal heeft men in „Calvinist—Contact" kunnen lezen dat Calvin College and Seminary te Grand Rapids een beroep op ons doet om deze belangrijke Calvinistische onderwijsinstelling, de enige in Noord-Amerika, door haar moeilijkheden heen te helpen.

Dat beroep vindt in de harten van velen onzer een warme weerklank omdat wij uit ervaring weten, dat zo'n instituut van enorme betekenis is in de vervulling van onze christenplicht tegenover ons nieuwe land en volk en, vanzelfsprekend, bovenal als levend deel van onze dienst aan onze God.

Over die betekenis hoeft in onze kringen niet breedvoerig gesproken te worden.

Wat wel een belangrijk punt van overweging voor ons is: Wat kunnen wij doen en hoe moeten wij helpen.

Dat punt is breedvoerig besproken in een te Hamilton gehouden vergadering van vertegenwoordigers van verschillende Hollandse groepen in Ontario, die voor deze bespreking bijeengeroepen waren door Mr. P. Turkstra. Het zou te ver voeren hier het gehele verloop van deze bespreking weer te geven. In het kort komen de resultaten ervan hierop neer, dat de verschillende vertegenwoordigers de beslissing hoe de campagne voor Calvin College in de respectievelijke groepen gevoerd moet worden, aan de plaatselijke kerkeraden over zou laten.

Aan de andere kant echter bleek de meerderheid der vergadering een bepaald plan voor te staan, dat verder strekt dan alleen maar steun bieden in de huidige behoeften van Calvin.

Dat plan omvatte de oprichting van een vereniging ter bevordering van christelijk hoger onderwijs in Ontario, die voor een periode van ten hoogste vijf jaar financiele steun aan Calvin zou verlenen om daarna te streven naar de oprichting van een eigen Highschool in Ontario.

Ofschoon op genoemde vergadering niet tot oprichting van zo'n vereniging kon worden overgegaan vanwege het feit dat verschillende aanwezigen zich beschouwden als afgevaardigden van hun kerkeraad, meende de vergadering aan de verwerkelijking van dit plan toch een begin van uitvoering te moeten geven door de benoeming van een commissie, die de oprichting van zo'n vereniging kon voorbereiden. Als leden van die commissie werden benoemd de heren P. Turkstra, Hamilton; Rev. G. Bouma, Essex; G. Diemer, Toronto; E. N. Zwart, Hamilton en J. Vriesinga, Chatham.

Inmiddels heeft deze commissie haar werkzaamheden aangevat. In een, in de Chr. Ref. Church te Essex, gehouden vergadering is de oprichting van de Christian Higher Education Society of Ontario een feit geworden. In afwachting van een volgende bredere vergadering wordt voorlopig het presidium waargenomen door Mr. P. Turkstra, het secretariaat door Rev. G. Bouma en het penningmeesterschap door Mr. E. N. Zwart.

Zoals in de eerste, te Hamilton gehouden, vergadering werd vastgesteld heeft deze vereniging als voorlopig doel het steunen van Calvin College en als doel in de nabije toekomst het stichten van een eigen Highschool in Ontario.

De commissie heeft op zich genomen om zich reeds nu ten aanzien van dit laatste te orienteren door studie te maken van alles wat met deze materie samenhangt.

Intussen hoopt de commissie dat alle kerkeraden het belang van deze vereniging dat door ter zake kundigen minstens even groot zo niet groter dan dat van onze lagere scholen geacht wordt, zullen onderschrijven en de plaatselijke vertegenwoordigers van deze vereniging alle medewerking zullen verlenen.

Ongetwijfeld is een ieder daartoe van ganser harte bereid. Het gaat immers ook en vooral in dezen om de eer van onze God en Koning, die geproclameerd en verdedigd moet worden in alle kringen des levens.

J. VR.

Zelfstandige vestiging

VAN NEDERLANDSE BOEREN IN CANADA

Dat Canada uitstekende perspectieven te bieden heeft aan landbouw-emigranten die zich daar op de duur zelfstandig willen vestigen mag wel als algemeen bekend worden verondersteld. Over de wijze waarop de zelfstandige vestiging in de praktijk in zijn werk gaat zijn belangwekkende gegevens te vinden in het proefschrift waarmee dr. ir. A. S. Tuinman onlangs aan de Landbouwhogeschool te Wageningen promoveerde.

Wij lezen daar dat de Canadese landbouwer zich op het ogenblik in een gunstiger economische positie bevindt dan ooit te voren. Oorzaak hiervan is de voortdurende toename der bevolking — o.a. door immigratie — waardoor de binnenlandse afzet aanzienlijk is verruimd, terwijl ook de consumptie per hoofd groter is geworden tengevolge van de stijgende levensstandaard.

Intussen is de landbouwbevolking van Canada nog steeds te klein om de rijke mogelijkheden van dit enorme land uit te buiten. De situatie is dan ook zo dat er niet alleen nog millioenen hectaren grond op ontginning liggen te wachten, maar dat er over heel Canada duizenden reeds ontgonnen gronden met opstal te koop zijn doordat de eigenaars geen opvolger hebben. Voorlopig is er dus nog voor geruime tijd aanbod genoeg om te voorzien in de vraag van Nederlanders die zich in Canada zelfstandig willen vestigen.

Hoe gaat het overnemen van een bedrijf nu in zijn werk? Zoals bekend kan een emigrant geen kapitaal uit Nederland meenemen, zodat hij eerst als werknemer dienst moet nemen om de nodige gelden bijeen te sparen. Deze gang van zaken is trouwens geheel in het voordeel van de emigrant, daar hij zodoende gelegenheid heeft om aan zijn nieuwe omgeving te wennen en ervaring op te doen met de werkmethoden in Canada, die doorgaans nogal van de Nederlandse afwijken.

Uit de berekeningen van dr. Tuinman blijkt dat de materiele vooruitgang van de Nederlandse landbouw-emigranten, die sedert 1947 in Canada binnengekomen zijn, in geldswaarde uitgedrukt na het eerste jaar gemiddeld 257 dollar bedroeg, na het tweede 1306 dollar, na het derde 2492 dollar, na het vierde 4124 dollar. Van de tussen 1947 en 1950 aangekomen Nederlandse gezinnen heeft zich thans ongeveer de helft, in hoofdzaak door aankoop, in enkele gevallen door pacht of deelpacht, zelfstandig gevestigd. Deze vestiging vond gemiddeld een kleine twee jaar na aankomst in Canada plaats.

De prijs van de door Nederlanders gekochte bedrijven loopt nogal uiteen maar het gemiddelde bedrag is ongeveer $7800.—, waaruit volgt dat deze bedrijven gekocht zijn met behulp van verstrekte credieten. Welke credietfaciliteiten zijn er nu voor de Nederlandse landbouw-immigrant beschikbaar? Sommige provinciale regeringen, zoals die van Nova Scotia, Quebec en New Brunswick, verstrekken leningen voor de aankoop van een bedrijf; vooral in Nova Scotia, dat leningen tot een maximum van $8000.— verstrekt tegen 4½ % interest, is hiervan reeds door verscheidene Nederlanders gebruik gemaakt. De meeste credieten blijken echter van particuliere zijde gekomen te zijn; hierbij speelt natuurlijk de goede naam en het vertrouwen dat de betreffende immigrant zich heeft weten te verwerven een grote rol. Als interest wordt bij deze particuliere leningen gemiddeld 4.85% in rekening gebracht, terwijl de aflossingstermijn varieert van 3 tot 40 jaar met als gemiddelde 11 jaar. Wanneer men de verschillende gevallen van vestiging nagaat, blijkt dat gemiddeld 28½% in contanten betaald is en 71½% als crediet opgenomen.

Naast de aankoop van bedrijven doen zich natuurlijk nog andere financiele problemen voor, zoals de aanschaf van landbouwwerktuigen en levende have of het aanbrengen van verbeteringen. Om hierin tegemoet te komen, kunnen uit hoofde van de „Farm Improvement Loan Act", een wet die in 1945 van kracht geworden is, kortlopende leningen van ten hoogste $3000.— aan landbouwers verstrekt worden. Dit geld wordt niet rechtstreeks door de regering geleend, maar door particuliere banken, waarbij de regering zich echter voor 10% van het eventuele verlies garant stelt. De bank mag niet meer dan 5% interest eisen, terwijl de aflossingstermijnen varieren van 1 tot 10 jaar. De hierdoor geopende mogelijkheid is tot dusver een groot succes gebleken en vele Nederlanders hebben er reeds van geprofiteerd; deze leningen zijn echter niet bedoeld voor de aankoop van bedrijven, maar moeten beschouwd worden als „sluitstuk" om een reeds aangekocht bedrijf in werking te brengen of te verbeteren. Voor hen die nog kapitaal in Nederland hebben staan, bestaat volgens de deviezenvoorschriften der Nederlandse Bank de mogelijkheid om twee jaar na het vertrek naar Canada een bedrijfsinventaris van Nederlands fabrikaat (waaronder ook vee begrepen wordt) tot een waarde van hoogstens f 8000.— te ontvangen; zij die hiervan geen gebruik maken, kunnen na dezelfde periode ook deviezen krijgen tot een bedrag van f 1520.—. Als voorwaarde wordt hierbij echter gesteld dat de emigrant zich inmiddels zelfstandig gevestigd heeft.

Overigens wordt reeds bij de oorspronkelijke plaatsing van de Nederlandse emigrant bij een werkgever zoveel mogelijk rekening gehouden met de toekomstige vestigingsmogelijkheden in een bepaald gebied, hetgeen de kansen om spoedig te slagen — vooral wanneer de emigrant zich een goede naam in zijn omgeving weet te verwerven — aanmerkelijk vergroot.

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

How to Call a Minister

One of the least satisfactory matters in our entire church setup is the manner in which a minister is frequently chosen to become the pastor and teacher of a "vacant" church. Our Church Order, Articles 4 and 5, allows two different methods: the first is the election of a minister bij the Consistory, with the tacit approval of the congregation: if no objection is advanced to the announcement that the Reverend So-and-So has been chosen, the matter is settled. Altho this method is mentioned first our people are so "democratic" that they would think their consistory were "putting one over on us", if this perfectly legitimate method should be followed in full accordance with the Church Order.

There are even cases on record, and that in recent church history, where a congregation, or some members in it, were all excited because a consistory called a man to serve for some months with the promise to the congregation that afterward its members might vote for or against a call being extended to this man. "They almost make it necessary for us to vote for the man of their choice".

Nothing, of course, could be further from the truth. In fact, this is the ideal method. No blind guessing, "trusting in providence" as in a blind force; but acquainting the three parties (candidate, congregation, and consistory) with the situation so that each could choose with a due perception of conditions and might come to a sensible and responsible choice. We do not advise our young people to get married because some one else says, "So-and-So would make a dandy wife for you", or, "There is a fine Christian young man for you, and he makes a good living". Not all good Christians could live together in the marriage state and to marry some one sight unseen, would be considered foolhardy and irresponsible.

When it comes to tying up a minister and a congregation, however, ah, that's different. Here "God's providence" is suddenly supposed to take over man's part. So the second method suggested by the Church Order is generally followed. "A nomination, ususally of three" is put before the congregation, and in due process of order, one of the three is chosen after prayer for divine guidance. The minister often declines the call, and one wonders what to think of the prayers of a congregation that remains without a pastor after praying from ten to twenty times "that the Lord will point out the man of His choice".

Truth is that the method is not any good. Names are put onto the nomination because "one has to have three names; we do not know any of them, but others have called the first one, so he must be good". The people can only vote for one anyhow, so let them vote for the one we are really after (grapevine information), and let the others on the ticket be glad to see their names in the paper: they may rejoice that they are still "in the run". That all of this is a bad fooling around with "divine providence" does not as much as occur to consistories. Yet it is that, and nothing more or less.

Fact is that no consitory has the right to put a man's name on nomination unless the majority of the elders and deacons are convinced that this man would fit in well with that congregation. Not all good ministers fit into a given situation equally well. No more so than all good Christian women would make suitable partners for any and all good Christian men. Indeed, a given minister may fit in just right in a certain congregation five years from now, and be a "square peg in a round hole" at the present moment. That all depends upon the present needs of the field and upon the personal bent of the minister. The things that are demanded of the ministry as such are so many and so varied that not all ministers fit in at all times in all places. Some are church builders, some are organizers; others are teachers.

"But what can we do, with the distances being so great in North America?" Well, you might begin by realizing that a man is not necessarily a paragon because he lives two thousand miles away, and you have heard no rumors about him. And you might conclude that no man is to be despised because he carries his treasure in an earthen vessel, and you have heard that he has made a mistake of a minor nature.

You might follow the method first suggested by our venerable Church Order. Ask this minister to come and preach for you, preferably during his vacation; for two Sundays at any rate. Talk over the situation frankly with him. Honesty is always the best policy. Tell him, he is here "on approval", and you want a talk with him to discuss what you expect and what he may expect in case a call should be extended.

Next, you might send out what the Dutch call "hoorcomitees", that is, elders who visit a church on Sunday and stay a day or two in the congregation to gather information about the impact this minister has made where he is; then let this committee report at the congregational meeting as well as to the consitory.

Thirdly, when you know that you have a good minister, but he has given his best by reason of a long pastorate, you may hear of another church and minister like that. Have the two ministers exchange pulpits for some three or four weeks. Then have an openhearted discussion between delegates of the two consistories in the presence of the two pastors; if all is satisfactory, decide to suggest to the two congregations that they call one another's minister.

And, fourthly, you might ask a certain minister to send you from two to four of his sermons recorded on a wire recording, and run these off in a meeting conducted by one of the elders: the congregation will then be in a position where they have heard the man without being unduly influenced by his pulpit mannerisms. You may think this is "funny": a visiting minister from the Netherlands recently informed me that he fully expects this latter method will soon be in vogue in the Reformed Churches there.

So here are some suggestions. Do not condemn them at once because they are not according to established custom. We are in a rut; **Ecclesia Reformata semper reformanda.** Follow any one of these suggestions, or all four; and you will find that there will be a more intelligent calling, and a less unfair and unjust distribution of calls; less wire pulling, too; more a "co-workng with God".

FOR BOYS AND GIRLS

Mother

THE RUNAWAY CARS

A true story

The men who worked at the freight yard had gone home for the night. Contentedly they ate their dinners and then they spent a few hours enjoying themselves in various ways before they went to bed. Without a care or worry they went to sleep.

On a side track in the freight yard stood two cars with loads of wheat. Innocent enough they looked when the men went home. The ground there looked so perfectly level that the men did not think it necessary to brake these cars to make sure they would not move.

During the night the wheels began to move just a little, oh so little! and oh so slowly! But they moved nevertheless and after quite a long time they succeeded in moving from the side track on the main track.

The ground looked so level, but there was enough of an incline to let the cars keep going.

And keep going they did, gradually increasing in speed. Down hill they went, and then they would have enough momentum to go up any slight incline.

Would you like to guess how many miles the cars went? Pretty soon I will tell you, but now comes the sad part of my story.

A freight train was coming down the track, meeting the cars. By the powerful light of the engine, the engineer and fireman saw them coming. The engineer stopped the train as soon as he could, and they sprang clear. Nevertheless, the fireman was hurt. The runaway cars were now going so fast that they did much damage to the engine after running wildly 32 miles!!!

The men who were responsible and had failed to brake the cars were immediately told that they could no longer work for the railroads. It had been such a little neglect but what a lot of trouble it caused.

Do you know, boys and girls, that sin is like that? It seems so small at first. It's only a little lie, or a little wrong, we so easily think. But sin, like the cars, gathers speed as it goes and the results are terrible, yes, even more terrible than that damage done by the runaway cars.

A PUZZLE

Some animals ran away from the city zoo. A name of one animal is hidden in each sentence. Can you find them?

1 The engineer said, "Well, I only put on the brakes too fast".
2 The clown said, "A pet of mine got loose?"
3 I bought him on Key West", added the clown.
4 The keeper said, "Now that they are loose, all the animals will run away".
5 The manager asked, "Should we search, or send for help".
6 One of the keepers said, "I put some water in a pan, there, so maybe the animals will come back to drink some of it".

SERVICE VOOR VLIEGENDE OLIFANTEN "ELEPHANT GIRL"

Dierenstewards van de K.L.M., 's werelds oudste luchtvaart maatschappij, die zich in het vervoer van dieren, van parasolmieren tot olifanten heeft gespecialiseerd, zijn tot de ontdekking gekomen, dat olifanten, die hoog in de lucht aan hun zorgen zijn toevertrouwd, zich als keurige, rustige passagiers gedragen, zolang zij gezelschap hebben van een . . . kip.

De kip, die in de vliegende dierentuin rondstapt, gaat af en toe op de rug van de viervoeter zitten of maakt een extra luchtreis op de slurf en beiden schijnen zich zo goed te amuseren, dat de oppasser aan de kolos geen kind meer heeft. Bovendien levert dit „ei van Columbus" nog wel eens 'n echt ei op ook.

Op doorreis zijnde olifanten, krijgen thans na deze verrassende ontdekking van de K.L.M. in haar dierenhotel op de Amsterdamse luchthaven Schiphol een kamer voor twee.

De kip, die op een olifant past, heeft in K.L.M. kringen al een speciale naam verworven, nl. "Elephant Girl".

ANSWERS:

1 lion, 2 ape, 3 monkey, 4 seal, 5 horse, 6 panther.

(zie pag. 4)

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

De vrouw in de Gemeentevergadering

Stemrecht toegekend in de Gereformeerde Kerken

Verzoek daartoe in Canada

Er zal een gemeente georganiseerd worden binnen ons kerkverband. Een zuster vraagt of zij meestemmen mag in de verkiezing van kerkeraadsleden. Haar man behoort niet tot onze groep, maar ze is zelf zeer belangstellend en niet onbekwaam. Waarom zou ze niet stemmen nu de eerste kerkeraad van de nieuwe gemeente zal benoemd worden?

We willen in zo'n geval niemand onnodig afstoten. De vraag als zodanig is niet buiten orde, en haar persoon niet ongewenst. Dan maar toegeven en laten stemmen?

We doen dat ditmaal niet. We nemen haar vragen niet kwalijk. Kunnen die zelfs waarderen. Doch we wijzen erop dat toestemming iets nieuws zou wezen in onze kringen. Dat er vooral nu op ons gelet wordt, nu we uit allerlei gereformeerden van verschillend kerkverband een gemeente gaan vormen. Dat het het beste is, vooral nu, ons aan de gewone orde te houden. En dan nog dit: Men heeft de zaak van het vrouwenstemrecht in verkiezing van ambtsdragers tegenwoordig in Nederland in behandeling. Het kan goed zijn te wachten en te zien wat men daar in dezen doet. Afgesproken wordt dat de zuster nu haar verzoek niet verder handhaaft en dat de domine later op de zaak zal terugkomen.

DE GEREFORMEERDE KERKEN NEMEN EEN BESLISSING

De Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland heeft onlangs uitgesproken (met 48 tegen 3 stemmen) geen bezwaar te hebben tegen het invoeren van vrouwenstemrecht in de verkiezing van ambtsdragers. Dit is verslag van haar officiele actie in dezen volgens „Kerknieuws" van 27 September 1952:

Overweging en conclusies luiden nu als volgt:

„De synode, kennis genomen hebbende van het rapport van de deputaten van de synode van 's-Gravenhage (1949) inzake het „Vrouwenkiesrecht", alsook van de naar aanleiding daarvan bij haar ingekomen voorstellen en missies van de particuliere synode van Noord-Holland, van die van Drente, van de kerkeraden van de kerken te Nieuwlande, Nijeveen en Ruinerwold-Koekange, en van de classis Ommen,

overwegende dat tegen de in dat rapport vervatte conclusies geen gegronde bezwaren zijn ingebracht,

betuigt haar instemming met deze conclusies, dat namelijk:

1e. het onderscheid tussen man en vrouw bij het licht der Schrift, niet beslissend is te achten voor de uitsluiting van de zusters van het actief kiesrecht in de gemeente; en

2e. dat het stemmen van de leden der gemeente bij de verkiezing van ambtsdragers niet op goede gronden kan geacht worden, in onderscheiding van de approbatie een dusdanige daad van regeermacht te zijn, dat de zusters hiertoe niet mogen worden toegelaten;

voorts overwegende:

1e. dat de Schrift duidelijk de eenheid van man en vrouw in Christus leert en aan de vrouw de gaven des Geestes niet minder dan aan de man toekomt (Gal. 3 : 28; Hand. 2 : 17, 18; Hand. 18 : 24—26; Hand. 21 : 9; Rom. 16 : 1, 2; 1 Cor. 11 : 5 en Phil. 4 : 3), en dat zij anderzijds het door God gewilde onderscheid tussen man en vrouw evenzeer in het verkeer in de gemeente als daarbuiten gehandhaafd wil zien (Gen. 2 : 18 v.v.; 1 Cor. 11 : 2—16, 1 Cor. 14 : 34 v.v.; 1 Tim. 2 : 9—11);

2e dat het deelnemen van vrouwen aan de verkiezing van ambtsdragers bij het licht der Schrift niet geacht kan worden inbreuk te maken op de eerbiediging van dit onderscheid, doch veeleer uitdrukking geeft aan de vrijheid en zelfstandigheid van de leden der gemeente van Christus, die aan de vrouwen niet minder dan aan de mannen toekomen (1 Joh. 2 : 20);

3e. dat uit het feit, dat de apostel Paulus het onderscheid tussen man en vrouw in nauw verband met de gewoonten en zeden van zijn dagen erkend wil zien (1 Cor. 11 : 5, 13) valt af te leiden dat de kerk geroepen is altijd weer te vragen naar de meest zinvolle toepassing van de Goddelijke ordinantie ten aanzien van dit onderscheid, en

4e. dat, gezien de plaats, die de vrouw thans in het christelijk huwelijk en in heel het christelijk leven mag innemen, haar blijvende uitsluiting van het deelnemen aan de verkiezing van kerkelijke ambtsdragers dan alleen noodzakelijk en zinvol zou zijn, wanneer dit door de Schrift ondubbelzinnig ge-eist werd of rechtstreeks uit haar afgeleid zou kunnen worden;

spreekt uit, dat er geen genoegzame gronden bestaan om het recht van medewerking aan de verkiezing van ambtsdragers aan de vrouwelijke leden in de gemeente te onthouden.

De voorgestelde conclusies luiden nu:

1e. aan de kerken de vrijheid te geven indien nodig niet zonder nadere voorbereiding, de vrouwelijke leden tesamen met de mannelijke leden op dezelfde voet te doen deelnemen aan de verkiezing van ambtsdragers, volgens de regeling, die daarvoor plaatselijk in gebruik of door de kerkeraad vastgesteld is, met dien verstande evenwel dat in kerken, waar naar het oordeel van de kerkeraad de invoering van deze nieuwe bepaling moeite zou veroorzaken of ook om andere dringende redenen bezwaren zou opleveren, de vrijheid bestaat vooralsnog niet tot uitvoering over te gaan;

2e. aan deputaten voor de herziening van de K.O. op te dragen bij de formulering van de artikelen der kerkorde met deze uitspraak rekening te houden;

3e. aan de deputaten inzake het „Vrouwenkiesrecht" dank te betuigen voor het door hen uitgebrachte rapport;

en 4e. van de genomen beslissing mededeling te doe naan de kerkelijke vergaderingen, die zich met voorstellen en bezwaren tot haar gericht hebben.

De praeses wees op het gewicht van de gevallen beslissing, een van de hartewensen van wijlen prof. L. Lindeboom, blijkens de acta van 1930.

In de debatten is meermalen de Schrift opengeslagen. God moge Zjn zegen geven. De zaak van het vrouwenkiesrecht was veelal gelijk aan die van de gezangen. Ze zijn gekomen en het betekende voor velen grote verrijking. Moge dit ook gelden van deze beslissing"

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

Ervaringen

Wij wachten op de aankomst van de „Grote Beer" met enkele honderden Nederlandse immigranten in de havenstad Halifax. Het is nazomer, prachtig zonnig weer. Overal in deze oude stad is een buitengewone drukte, en een zekere spanning voelbaar. Buitengewoon veel mensen staan te wachten langs de haven voor de grote loodsen van het Bedford Basin. Waarvoor al deze drukte en spanning? Eindelijk antwoord. Een flottille bestaande uit twee "air craft carriers" (vliegtuigmoederschepen) de grootste ter wereld van de Amerikaanse marine, de „Midway" en de „Leyty" stoomden precies om 2.30 uur de haven binnen vergezeld van kruisers en mijnenvegers, om een bezoek te brengen aan hun wapenbroeders de Canadese marine. De Midway 56000 ton, de Leyty 37000 ton.

De bemanning van de Midway meer dan 6000, totale bemanning van de hele flottille meer dan 12000. Beide de Midway en Leyty, speelden een grote rol in de laatste oorlog in de Stille Oceaan, ook hun namen zijn ontleend aan eilanden uit dit grote water. Elke boot wist de plaats van aanleg en binnen een uur kon men langs de kade en pieren lopen en alles meer van nabij beschouwen. De Midway gooide anker uit aan pier 20. Aan pier 18 lag de „Grote Beer", een nietig schuitje vergeleken bij le Midway. De Midway was machtig, een waar zeekasteel. Het marinecorps speelde vrolijke marsmuziek, de bemanning stond in lange rijen klaar voor inspectie, de vliegtuigen op het bovendek gonsden en soms wanneer de motoren sterk aangezet werden was het een oorverdovend lawaai. Bevelen kwamen dik en dun over de luidsprekers, officieren in fijne klederdracht, met op de borst vaak medailles van vroegere diensten, liepen rond, of vertoonden zich op de brug van het schip.

Een gebeurtenis om niet gauw te vergeten.

En daarnaast aan pier 18 lag voor anker het kleine Nederlandse emigranten-schuitje de „Grote Beer". Wat een contrast. Geen een had ogen noch oren voor de „Grote Beer" met haar enkele honderden arme Nederlandse immigranten, die voor het grootste gedeelte met regeringssteun hier komen, de taal niet kennen, en als vreemdelingen een heel nieuw leven moeten beginnen.

Er kroop een vraag op in mijn gedachten en wel deze. Wat is meer waard voor Canada, deze machtige flottille om ons te beschermen in dagen van oorlog en gevaar, of dat kleine schuitje met haar onbeduidende (naar het schijnt) vracht van immigranten.

Wat denkt u lezer. Mijn antwoord was gemaakt toen de gedachte zich voordeed. En dan wint het kleine schuitje de „Grote Beer" het, met haar arme immigranten, ver boven deze machtige flottille, ja tien, honderd maal. De mens kijkt nog steeds aan wat voor ogen is, dezelde fout die voor eeuwen de mens bedriegt en plaagt. En vooral als het dan groot en machtig is, dan worden wij verblind. In Halifax had niemand ogen voor het kleine schuitje, doch aller ogen richtten zich op dit grote machtsvertoon.

Als men besefte dat de „Grote Beer" met haar nieuwe burgers meer waard zijn dan alle oorlogschepen ter wereld, waarom dan niet ook op de haven om zulk een kostbare vracht van nieuwe burgers te verwelkomen. Alleen maar omdat wij teveel ogen hebben voor grootheid, macht, dingen in welke wij zo vaak ons vertrouwen stellen, een arm waarop wij leunen in tijd van gevaar.

De Midway wordt oud en verroest, haar kanonnen en vliegtuigen worden te ouderwets in een veranderde wereld, haar bemanning is alleen maar tijdelijk. De Midway is er om de zonde die soms hevig uitbarst in verschrikkelijke oorlogen en dan moet de Midway ons beschermen tegen onze vijanden. Dat is de enige reden dat er een „Air craft carrier" Midway is.

Is de waarde van enkele honderden Nederlandse immigranten zo groot voor Canada dat zij dit machtsvertoon overtreffen? Ja zeker, en duizend maal ja. Deze enkele honderden gezinnen op de „Grote Beer" gaan bouwen, gaan groeien, gaan uitbreiden tot duizenden zielen. Zij gaan werken, ploeteren, kopen en verkopen en worden medewerkers in de opbouw van dit jonge, opkomende land. Hun invloed zal straks zich laten gelden in allerlei takken van het leven.

En wanneer zij bovendien Christenen zijn, za door hun woord en wandel de ware beschermer namelijk onze God, meer gestalte krijgen in land en volk. Oorlogschepen zijn nodig doch de Heere Gol is de ware Beschermer Israels, ook de beschermer van Canada.

Dit weten wij, daarom het kleine schuitje de „Grote Beer" met haar enkele honderden arme immigranten vergeten en verscholen temidden van de grote flottille van oorlogschepen, is meer waard dan deze grootheid van menselijk vernuft.

BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

IMMIGRATIE MISVERSTANDEN

Er is nog steeds misverstand onder ons over aanvragen voor familieleden en kennissen. Dagelijks ontvang ik en ook andere field-agenten brieven van onze leden.

Men denkt nameljk dat het nog steeds mogelijk is dat men voor een kennis, of een neef of nicht zelf kan tekenen of ook dat men een Canadese sponsor voor hun kan laten tekenen. Dit is zo niet, en kan volgens de bestaande Canadese Immigratie regelingen alleen in bijzondere gevallen. Namelijk deze. Indien u zelf WERKGEVER is, en de neef of nicht of kennis zelf persoonlijk kent en als u als werkgever kunt en wilt optreden, dan valt zulk een aanvraag onder de bijzondere gevallen en kan men zelf zulk een aanvraag doen. Het laten aanvragen door een Canadese werkgever is geheel van de baan, dus verknoei daar uw tijd en moeite niet langer mee. Voor ouders, broeders en zusters, en grootouders kunt u zelf een aanvraag indienen en met behulp van onze organisatie en fieldagenten kan dan na aankomst woning en werk gezocht worden. Daarom behandel deze aanvragen via eigen organisatie en fieldagenten.

In gevallen van neven en nichten, vrienden en kennissen is het aangeraden om hun te berichten dat zij zich in Nederland bij de bestaande instanties aangeven, voor onze mensen dus door de Chr. Emigratie Centrale te Den Haag, wel bekend bij alle lezers.

Indien u genegen is zulk een persoon te helpen wanneer hij een toelating naar Canada in Nederland ontvangt, laat de persoon dit in Nederland op zijn officiele papieren vermelden, daar zal men hier rekening mee houden en in zulk een geval u de eerste gelegenheid geven voor werk en woning te zorgen.

ONZE DANK

Als medewerker van ons blad ontvingen wij vele brieven van deelneming van vrienden en lezers van ons blad, bij het verlies van onze oudste dochter Betty, door een noodlottig auto-ongeluk. Onze dank voor uw meeleven in deze dagen van rouw en droefheid. Onze hulpe is van de Heere, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Van kust tot kust

NOVA SCOTIA HELPT ONZE GELEDEREN VERSTERKEN

De eerste stoot voor het werk in onze provincie is gegeven.

Wij zijn op pad en hebben het doel voor ogen.

Maar laat ik voor alle dingen nog even zeggen waar het hier om gaat.

Wij hopen te komen tot de oprichting van Christian Reformed Churches in Nova Scotia. De kerk waarbij wij naar roeping behoren, en die Lichtdrager van Gods Woord naar Zijn openbaring is.

Wij zoeken naar Gods eis de vergadering der gelovigen, de gemeenschap der kerk, en ook de kracht van deze formatie naar buiten.

Welk een heerlijk ideaal.

Geen verstard seperatisme, of ook slechts de „Hollandse preek", maar een principiele zaak.

Geen vergadering van Hollands sprekende mensen, maar het uitdragen van de Calvinistische beginselen.

Geen immigrantengedoe, maar het gaan langs de oude paden.

Ik hoop, dat we allen bezield mogen worden met heilige ijver voor deze ernstige zaak.

Zo sturen we recht op ons doel af.

Ik meende goed te doen nog even de nadruk op deze dingen te leggen. Wij zijn blij, dat er reeds een kern is en dat hier en daar in verenigingsverband wat gedaan wordt.

Maar ditmaal zou ik u allen willen winnen voor ons devies:

„ Helpt onze gelederen versterken."

Hiervan zal het slagen van ons ondernemen voor een groot deel afhangen. Omdat we de mogelijkheden hier kennen, kunnen we ook anderen aanmoedigen zich hier te vestigen.

Hierover is reeds het een en ander geschreven.

Het is ons nu te doen om adressen van toekomstige werkgevers te krijgen, die bereid zijn Hollandse immigranten te werk te stellen. Voor het merendeel zullen dat landbouwers zijn, doch het kan ook iedere andere branche zijn.

Via onze organisatie zal dan gezorgd worden, dat hier mensen geplaatst worden. En dat zullen dan personen zijn waarvan we weten, dat zij ons met de opbouw van onze kerk steunen.

Wel te verstaan overkomst en alle andere formaliteiten gaan via de gebruikelijke instanties.

Wanneer ge dus de oprichting onzer kerk wilt steunen, zet dan met ons uw schouders onder deze zaak.

Stelt u in verbinding met het secretariaat voor Nova Scotia, Yarmouth, P.O. Box 300.

DIRK BOOY

ESSEX (Ont.) VERHEUGT ZICH

Essex had een blijde October-maand door overkomst van haar predikant, Rev. G. Bouma van Holland. Rev. Bouma arriveerde op 30 Sept. 's avonds om 10 uur te Windsor. De volledige kerkeraad was aanwezig ter begroeting. Vrijdag 3 October had de gemeente een begroetingsavond met hun herder en leraar. Er werd gesproken door de kerkeraad en namens de bestaande verenigingen en er werd gezongen door de zangvereniging en door de Zondagschool-kinderen.

Rev. Bouma sprak daarna de gemeente toe.

Aan Mr. en Mrs. Knapper werd bij monde van Mr. Elssing dank gebracht voor hun vele werk voor kerk en emigratie gedaan, en als blijk van waardering werden hun twee nieuwe stoelen aangeboden, welke dankbaar werden aanvaard. Daarna sloot Rev. Bouma met dankgebed en gingen allen dankbaar naar huis toe.

Zondag 19 October werd Rev. Bouma 's morgens bevestigd door Rev. G. J. Vander Ziel van Chatham en 's namiddags deed Rev. Bouma zijn intree met een predikatie over Ezechiel 47 : 1—12. De kerk was overvol, zoals altijd. De gemeente is blij een eigen herder te mogen hebben nog voor de winter.

EDMONTON VERGADERDE

De Immigratie vereniging te Edmonton was op 24 October j.l. in vergadering bijeen.

Onze voorzitter, de heer H. Wierenga, opende met Bijbellezing van Jac. 3 en gebed, waarna de secretaris, de heer Van Rijn, de notulen las, welke onder goedkeuring werden getekend. Daarna kwam „de verzekering" ter sprake. Ook is er over „Calvinist—Contact" gesproken.

Tenslotte is het tekort van „C.—C." ten berde gebracht. De voorzitter sloot de vergadering met dankzegging.

Zo denken wij er over . . . .

Geachte Redactie

Deze brief is naar aanleiding van de recensie over het eerste deel van de trilogie „Reis door de nacht" van Anne de Vries.

Ik weet niet of het gewoonte is om over een boekbespreking te corresponderen, maar omdat „Calvinist—Contact" een rubriek „Zo denken wij er over . . ." heeft, heb ik de pen maar gegrepen.

De recenseur zegt dat het boek door de jeugd wel, maar door de ouderen niet stuk gelezen zal worden.

Ik behoor nog tot de jeugd, zodat ik niet weet wat de ouderen ervan vinden. Maar ik zelf vind, dat de recenseur dit boek in een absoluut verkeerd daglicht stelt.

Nadat het verhaal flink „afgekamd" is, komt er de raad achteraan: „Als boek voor de jeugd en dan speciaal voor de Hollandse jeugd hier in Canada van harte aanbevolen". Hoe kan nu een verhaal „van een handige familie die allerlei, op zichzelf ware feiten, uit het komische kladboek van de schrijver moeten opknappen", van harte aanbevolen worden? Waaruit blijkt dat de architect uit Zeist **toevallig** naar Drente verhuisd is? Waarom slaat hij zomaar een Duitser bewusteloos?

De recenseur noemt slechts de feiten en niet de geest die uit het boek spreekt. Mensen die met angst in het hart toch hun plicht deden.

Veel herinner ik me niet meer uit de oorlog. Maar als het hoofdbestuur van Stichting 1940—1945 ten geleide zegt dat „wie die prachtige verhalen leest mag denken: zo is het geweest, zo was die tijd en zo waren die mensen", dan geloof ik dat deze mensen die nog dagelijks met de gevolgen van de oorlog in aanraking komen en zorgen voor de weduwen en wezen van de mannen die in de oorlog zijn gevallen in het verzet wel degelijk kunnen beoordelen of deze boeken dan wel „zoetelijk kwajongensachtig" of eenvoudig boeiend en waar zijn.

Hoogachtend,
M. JANSEN VAN BEEK
313 — 6th Ave "A", So.
Lethbridge, Alta.

Geachte heer Jansen van Beek,

Uw hoofdbezwaar schijnt zich in eerste istantie te concentreren op het feit dat ik dit boek wel geschikt zou vinden voor de jeugd, maar niet voor ouderen. Dit zou dan in tegenspraak met zichzelf moeten zijn. Ik kan dit niet zien. Het zal u ongetwijfeld bekend zijn dat een persoon van circa 16 jaar, geheel andere interessen heeft dan iemand die volwassen is. Nu meen ik dat het boek zeer zeker door de jeugd gelezen kan worden. Een oudere kan het ook zeer goed lezen, maar hij zal het, naar het mij voorkomt, niet zozeer waarderen. Al die feiten die ik dan zg. afkam, zijn m.i. geen bezwaar in een voor de jeugd bestemd boek over de oorlog. Het maakt het boek spannend. Het boek wordt echter aangekondigd als een boek voor jong en oud en als het boek voor ouderen geschikt moet heten, dan moet het aan veel meer eisen voldoen. U zegt zelf nog bij de jeugd te behoren, en U schijnt het boek mooi gevonden te hebben. Dat is gelukkig in overeenstemming met wat ik geschreven heb.

U herinnert zich niet veel meer uit de oorlog, gelukkig. Maar degenen die zich de oorlog wel goed herinneren, die haar in al haar verschrikkingen bewust hebben meegemaakt, die zullen naar het mij voorkomt een onbevredigd gevoel hebben, als zij het boek dichtslaan. Dan vraagt men zich af: Hebben al die feiten in een paar dagen en in een en dezelfde familie plaatsgevonden? De een is al niet dapperder dan de ander. Het boek kon mij de overtuiging niet geven, dat het uit een onweerstaanbare drang om de oorlog in al zijn verschrikkelijkheid te beschrijven, is voortgekomen. De intrige is veel te sober voor de hoeveelheid feiten, die de schrijver ons wil laten zien. Dat ik de geest die uit het boek spreekt niet genoemd heb, vindt zijn oorzaak hierin, dat ik die niet gezien heb, althans niet in die mate, als ik ze in een goede oorlogsroman meende te mogen verwachten.

Met angst in het hart je plicht doen, dat is toch niet alles wat je van een oorlogsroman moet verwachten? In mijn recensie volstond ik er mee te vragen naar de diepe bewogenheid van de schrijver met het leed dat geleden was. Oorlog is meer dan angst en plicht. Oorlog is rechtsverkrachting, zonde, dood schrik, pijn, het zich van God verlaten voelen, het krampachtig zoeken van God, liegen, bedriegen, ja kortom het is een omverwerpen van alle normen. Normen, die wij als Christenen vinden in de tien geboden en het woord van Christus: „Heb God lief boven alles en Uw naaste als Uzelven". En wie nu een oorlogsroman gaat schrijven, heeft met al deze factoren en nog veel meer rekening te houden, wil het een goed en mooi afgerond geheel worden. Het is de grote kunst van de auteur om zijn feiten-materiaal zo getrouw mogelijk weer te geven, maar ook om alle kanten van de zaak te belichten. Ja, en als dan het hoofdbestuur van de Stichting 1940—'45 in het voorwoord zijn mening over dit boek zegt, en ik voeg er de mijne aan toe, dan is het aan de lezer te beoordelen, waar hij het mee eens is. Smaken verschillen nu eenmaal.

Ik hoop dat ik door deze toelichting wat meer begrip voor mijn standpunt ten opzichte van dit boek bij U zal kunnen vinden.

M. J. RODI

Dear Sir:

I wish to congratulate you on the sound advice given by Mr. J. K. Van Baalen in his article "With Malice Toward None" in your April number.

Certainly no true Canadian would wish anyone from Holland to renounce the land of his birth or his allegiance to Queen Juliana.

But it need not mean disloyalty to the homeland to assume a new allegiance to the land which does — and we hope always will — extend to them a true welcome.

Only in the event of war between the two countries would the situation become difficult, and that, Thank God, is something unlikely ever to occur.

Queen Juliana's stay, and visit to Canada, has endeared her to too many Canadians, and the fine quality of the men and women arriving from Holland is also helping knit the two countries in a real bond of friendship.

To understand each other is all that is necessary and articles like those of Mr. Van Baalen's are just what is needed. We Canadians need to know more about you, we must not expect you to make all the advances.

Let us then work together for a better understanding of each other and that friendship will continue to grow.

I am,
Your sincerely
FREDERICK C. CURRY,
Brockville, Ont.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Zo de Heere wil en zij leven hopen onze geliefde ouders

Mr. and Mrs. BERGMAN,

op 3 December 1952 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat ze nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Jan en Jannie — Lukas
Willy en Fege — John Harm
Jans en Corrie — Tiemen
Jantje en Jan — Frens
Egbert — Henk

R.R. 3, EMBRO, Ont., Nov. '52

Verloofd:

JANTJE VELDHUIS
en
HARM VEENSTRA

WATERFORD, R.R. 5
BELMONT, R.R. 2

Receptie 22 November 1952, Waterford

Inplaats van kaarten

Verloofd:

TRIX BUMA
en
RICHARD BOUWMA

BOWMANVILLE, R.R. 4
OSHAWA, 94 William St. E.
15 Nov. 1952

De Heere verblijdde ons grotelijks door de geboorte van een zoon en broertje

NICHOLAS WILLIAM

Mr. en Mrs. R. STEVENS
R.R. 2, INGERSOLL, Ont., 24 October 1952

Onze dank aan allen die ons in deze dagen van rouw door woord en daad hebben bijgestaan in het smartelijk en plotseling verlies van onze dochter en zuster

ELIZABETH MARTHA

in de jeugdige leeftijd van 17 jaar.

JOHN VELLINGA
HILLECHINA VELLINGA—KONING
en kinderen

CHATHAM, Ont., Nov. 1952
91 Dover St.

ONBEKEND ADRES

Ondergetekende ontving een cheque van de Canadian Nat. Railway Comp., ten name van: C. VALKENBURG, adres onbekend. Wil genoemde Valkenburg zich met ondergetekende in verbinding stellen?

G. DIEMER,
1974 Eglinton Ave., West, Toronto

GEVRAAGD

Huishoudster bij vrijgezel, Chr. Ref. Wonende in town in Zuid Ontario.
Brieven onder nummer 5128 aan Calvinist—Contact, Box 234, Chatham, Ontario

CORRESPONDENTIE

Twee Hollandse dames, G.G., 31 en 34 jaar, zouden willen corresponderen met twee uit Holland afkomstige heren, tot 38 jaar.
Brieven onder No. 265 aan Calvinist—Contact, Box 234, Chatham, Ontario

HOLLANDER IN B.C.

zoekt agentschap, wederverkoop of iets dergelijks. Schrijf aan Box 1723, Prince George, B.C., Canada.

DIT IS UW KANS — EEN KANS DIE **NOOIT** TERUG KOMT

DE GROTE Kerst-Uitverkoop VAN

„THE DUTCH STORE", met prijzen ver beneden normaal

Oud-Hollandse
Wanddoeken
formaat 2 yard
bij 2 feet

Slechts $10.—
per stuk

No. 1
„Binnenhuisje"

No. 2
„Linnenkamer"

No. 3
„Molen bij Wijk bij Duurstede"
(Van Ruysdael)

Slechts $10.—
per stuk

BOEKEN

met blijvende waarde voor zeer weinig geld

„Het nieuwe Voorleesboek" van W. G. v. d. Hu[illegible], [illegible] bladzijden, een pracht boek voor de jeugd. Nu slechts $3.—.

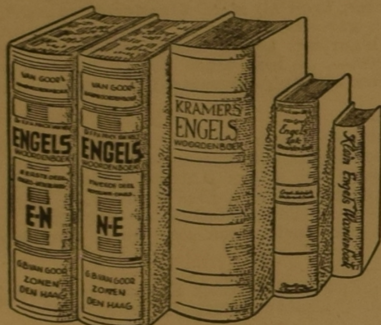
„Hollanders in Canada", door K. Norel, boeiend en leerzaam. Nu slechts $2.—.

„Tastende Handen" en „Inge" door C. Th. Jongejan de Groot. Twee pracht romans voor slechts $1.— per stuk.

„Uw deel in dit leven" door P. J. F. Dupuis, Arts. Een goed huwelijksboek, voor slechts $2.—

„Complete Bijbelse Encyclopaedie" door Dr. F. W. Grosheide, 520 bladzijden. Normaal $6.—. Nu slechts $3.—.

„De ring van de Profeet" door Jan Fabricius, zeer boeiend, echter maar $2.—.

KRAMER'S WOORDENBOEKEN

Onmisbaar voor iedere immigrant in Canada. Engels-Nederlands en Nederlands-Engels in 1 deel.

Kramer's Groot Woordenboek 1272 bldz.	$4.00
Kramer's Middel Woordenboek 672 bldz.	$2.00
Kramer's Klein Woordenboek 462 bldz.	$1.00

Philip's Radio's
(In Canada gemaakt)
100% garantie

EEN MOOI HANDIG TOESTEL VOOR SLECHTS $29.75

Met Lange- en Korte golf $57.95. Met dit toestel kunt u twee uur per dag naar Nederlandse uitzendingen luisteren, + alle Canadese, Amerikaanse en andere Europese stations Betaling „Cash" of $27.95 down en drie maanden van $10.—

Echte „Frico" Kaas
Volvet, jong of oud of Leidse kaas. 10 pond per stuk
Slechts $6.—

Houten Klompjes
gevuld met chocolade
Deze houten klompjes zijn gevuld met heerlijke chocolade en
per paar slechts $3.—
Een pracht cadeau voor uw Canadese kennissen of vrienden

Brocaat Tafelkleden
Formaat 140x140 cm. Goud, + rood + blauw op beige fond, (zg. Turkse motieven) Bijzonder mooi
voor slechts $10.—
MIS DEZE KANS NIET!!

Delft's Blauwe Schemerlampjes
Met zijden kapjes, bedrukt met Molen-motief.
Slechts $5.—

Mooi Delft's Blauw Theelichtje
met doosje waxine-lichtjes
Compleet $3.—

Pracht Molen-schemerlamp
met beschilderde kap. Iets moois
Echter slechts $9.—
Oud-Hollands interieur met lichtnis
Iets zeer bijzonders $9.—

Echt houten Spinnewiel-Schemerlamp
m. pracht zijden kapje. Bijzonder mooi
Compleet slechts $10.—

Gelakte houten klomp
met speldekussen en vingerhoed
Voor slechts $1.—

Cigarettenhouder
Klomp met asbakje. Iets bijzonders!
$1.50

Borstelhanger
Klomp met zeer goede borstel, 7 inch lang. Zeer mooi.
$2.—

ALLES FRANCO
Canada, U.S.A., Nederland

Houten pijpenrekje
Met molen en zes pijpjes
Slechts $2.—

ALS LAATSTE EXTRA AANBIEDING:

Voor iedere $5.— die U koopt kunt U een prachtig Sterling Silver lepeltje kopen met Farmer-, Farmer's wife, of Molen-motief voor slechts 50 cent. Normaal $2.—. Dus mist deze kans niet, maar BESTEL NU en zend cheque, money-order of dollars. Het Bespaart U C.O.D.-kosten.

„THE DUTCH STORE", John Vander Schuit, Brockville, Ont. Phone 3665, 176 King St. W.